

предвид всичко това, мисълта на нашето държавно ^{царство} величество отсъди
Твоя ^{яко} Свещеност да дойде тук с целия църковен ^{призв} клир и с подобаваща
почест да пренесе ~~в~~ честните мощи на преподобния отец в нашия пре-
славен царски град, за похвала на църквата и за ^укрепване на
нашето благочестиво царство.

Асен цар. 6702 лето."

Щом Василий прочете това писмо, събра целия си клир и
като им изложи царската воля, въздаде благодарствена молба към
Бога, и с препълнена от благочестива ревност душа се опъти с
всички епископи за Средец.

Тогавя царят довери мощите на Василий, остави му княз
Иваница с триста войници ~~и~~ да съпровождат светеца и сам се
отпрати за Търново, дето почна да гради ~~в~~ приу Трапезица черква
в чест на свети Иван.

И сега с цялото си боярство и огромна навалица пристиг-
нала из всички краища на ~~Мизия~~ ^{Мизия} и Загоре, бе излязал да посрещне
светото шествие. Стетици недъгави и бели чакаха с горящ от ви-
ра дух, да се докоснат до чудотворните мощи. Когато венгерският
Бела ^{принци} ~~посрещнал~~ мощите от Средец в своя град Остергем и там те
почнали да правят ^{субли} ~~чудни~~ чудеса и да събират околе себе си хора
из цяла Венгрия. Сами епископът на Остергем не искал да върва в
тях и не отишъл да се поклени пред ковчега на светеца. "Аз, ка-
зал тъй познавам всички светии, но между тях ^{не можах} ~~не можах~~ ^(съвсем) да
намеря тези." При тези думи езикът му онемял. Чак когато отшъл
при ковчега и го облял с горещи сълзи, Божият угодник разкъсал
сковите на ~~езика~~ ^{езика} му. Когато крал Бела узнал това, обзет от бла-
гочестив ужас, украсил ковчега на преподобния със слатко и среб-
ро и го върнал с небивали почести в Средец.

Затова сега всички чакаха обзети от благоговейно любопит-